

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Leden–Březen 2005

①

Financováno z programu
PHARE Evropské unie

AKTUÁLNĚ

Vážení čtenáři našeho Čtvrtletníku,

dne 31. 1. 2005 si Charita Ostrava připomněla již 14. výročí založení a zahájení působení v oblasti sociální, sociálně-zdravotní a humanitární pomoci potřebným lidem v ostravském regionu. V roce 1991 započala naše organizace na základě zřizovacího dekretu vystaveného Arcidiecézní charitou Olomouc a potvrzeného v té době olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem první aktivity, které byly zaměřeny na pomoc uprchlíkům a terénní péči o ostravské seniory. Tato služba byla zabezpečována charitní pečovatelskou a následně ošetřovatelskou službou. V roce 1997 po vzniku Ostravsko-opavského biskupství jsme se stali složkou Diecézní charity ostravsko-opavské se samostatnou právní subjektivitou a v současné době provozujeme 11 sociálních zařízení zaměřených na pomoc seniorům, osobám ohroženým sociálním vyloučením a lidem se specifickým postižením.

Po více než 14 letech od vzniku poskytujeme Charita Ostrava své služby cca 500 klientům, z toho v rezidenčních zařízeních pomáháme denně 224 lidem, v rámci terénních služeb zajišťujeme pomoc více než 270 klientům. Ročně evidujeme cca 32 000 kontaktů s klienty.

Na jednotlivých činnostech zaměřených na pomoc lidem v nouzi se podílí 176 kmenových

Podpora českých nadací

Nadace Dobré dílo sester sv. Karla Boromejského poskytla finanční prostředky ve výši 51 500 Kč na zakoupení závěsného infúzního stojanu, pojízdného infúzního stojanu, infúzní pumpy a tlakoměru pro Dobrovolnické hospicové hnutí a Mobilní hospicovou jednotku. Tato nadace také poskytla finanční prostředky ve výši 20 000 Kč pro Charitní dům sv. Veroniky – zařízení pro onkologicky nemocné lidi na nákup dvou antidekubitních matrací a dvou toaletních židlí. Velmi děkujeme za pomoc a podporu.

zaměstnanců, 22 externích spolupracovníků a také 124 stálých a 700 příležitostných dobrovolníků. Naši činnost si již nedovedeme představit bez součinnosti Statutárního města Ostravy, Moravskoslezského kraje a spolupracujících nestátních i městských organizací.

Provozní rozpočet Charity Ostrava dosáhne v roce 2005 výše 50,4 milionů korun a náklady jsou částečně pokryty příjmy z veřejných zdrojů poskytovanými v rámci dotací městem Ostravou, naším krajem a státem a dále příjmy od klientů. Vzhledem ke značným každoročním finančním a následně existenčním problémům se opíráme o další finanční podporu ze strany našich věrných sponzorů a příznivců.

Všem našim zaměstnancům, pomocníkům, dárcům, spolupracujícím organizacím a dalším lidem a subjektům, bez kterých bychom naše služby nemohli poskytovat, vyjadřuji za Charitu Ostrava touto cestou velké poděkování a vděčnost za podporu při zabezpečování pomoci lidem v nouzi.

Martin Pražák
ředitel Charity Ostrava

Z nadace Duhová energie jsme obdrželi finanční prostředky ve výši 450 000 Kč na zakoupení zdravotnického vybavení Hospice sv. Lukáše. Z finančního daru zakoupíme polohovací postele, kyslíkový přístroj, lineární dávkovače, antidekubitní matrace. Děkujeme za poskytnutý dar.

M. Mousportová

Tříkrálová sbírka 2005

Stalo se již tradicí, že počátkem ledna vycházejí do ulic koledníci, aby přinášeli lidem radost a koledovali pro ty nejpotřebnější. Pro sociální potřeby Charity Ostrava a Charity sv. Alexandra bylo v ostravském regionu vybráno 1 298 855,50 Kč.

Výtěžek této sbírky je určen na stavební úpravy charitní sociálně právní poradny, na výstavbu hospice v ostravském regionu, na rozvoj chráněných dílen – pracovní uplatnění handicapovaných lidí, na projekt „První šance“ – ubytování sociálně znevýhodněných mladých lidí, na terénní službu pro osoby bez příštíší, na Denní centrum pro seniory, na Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou

službu a na Charitní dům sv. Veroniky - zařízení pro onkologicky nemocné lidi v Paskově. Část sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí a rozvoj charitních aktivit realizovaných Sdružením Česká katolická charita a Diecézní charitou ostravsko-opavskou.

V souvislosti se živelnou pohromou v prosinci minulého roku, která vznikla na území Asie, se rozhodla Charita Ostrava poskytnout 50 % z přiděleného obnosu z Tříkrálové sbírky na odstranění škod v Indonésii a na Srí Lance. Výsledek Tříkrálové sbírky 2005 je projevem lidskosti a zájmu pomoci těm, kteří to nejvíce potřebují. Na úspěšném výsledku letošní sbírky mají zásluhu všichni, kteří se na jejím důstojném průběhu podíleli.

Charita Ostrava jako poděkování všem koledníkům připravila ve spolupráci se Zoologickou zahradou v Ostravě den plný radosti, který byl zejména určen pro naše malé koledníky, ale i pro vedoucí skupinek. Po prohlídce ZOO a po malém občerstvení ve Farním domě v Ostravě-Porubě pokračovala zábava a různé soutěže, o které se postaralo Středisko dětí a mládeže Michala Magone. Ještě jednou všem děkujeme, přejeme vše dobré a vyprošujeme Boží požehnání.

E. Teicherová

Rozšiřujeme kapacitu CHD sv. Alžběty

Charitní dům sv. Alžběty – zařízení pro přechodný pobyt seniorů se díky projektu podpořeného z fondu Phare Evropské unie kapacitně rozrůstá do větších rozměrů. Od prosince loňského roku máme k dispozici náhradní prostory v hotelu Vista, které na přechodnou dobu, než bude zrekonstruován objekt na Zelené ulici v Ostravě-Mariánských Horách, slouží k přijetí dalších klientů. Celková kapacita nově rozšířeného zařízení stoupne na 47

míst, z čehož 16 lůžek bude určeno pro muže. Do dosavadního zařízení byly přijímány pouze klientky. Díky podpoře Evropské unie a Statutárního města Ostravy, které poskytlo investiční dotaci na rekonstrukci objektu na Zelené ulici, tak můžeme uspokojit poptávku mnoha žadatelů. Předpokládané datum zprovoznění zařízení na Zelené ulici je 1. června 2005.

H. Brenůková

Když se řekne „Domovinka“

V listopadu loňského roku bylo zprovozněno nové zařízení Charity Ostrava – Denní centrum pro seniory – jinak řečeno Domovinka. Domovinka je zařízení, které poskytuje komplex sociálních služeb seniorům trpícím Alzheimerovou demencí a jinými typy demence a osobám se zdravotním postižením.

Tuto péči zajišťujeme každý všední den od 7 do 16,30 hodin. Nabízíme tím také pomoc rodinám,

kteří o své příbuzné seniory pečují, aby si mohli alespoň částečně od této mnohdy náročné péče odpočinout. Klientům nabízíme služby pečovatelské (pomoc při sebeobsluze, při pohybu a při podání jídla) a aktivizační služby, jimiž se snažíme podporovat a upevňovat paměťové, motorické a vyjadřovací schopnosti klientů. Stále přijímáme klienty až do naplnění kapacity, která je 10 klientů denně.

H. Brenůková

Empatie?!

Sdělovací prostředky na nás chrlí informace, přičemž vnímáme především ty katastrofické, jako jsou násilí, podvody, živelné pohromy a podobně. Slýcháme výpovědi obětí, že jim v těžké situaci nikdo nepomohl, nikdo se jich nezastral. „Nehas, co tě nepálí“, říkávalo se odjakživa. Je lhostejnost typickým lidským projevem?

Možná je obranou před neustálým přílivem špatných zpráv. Nemůžeme myslet pořád na to nejhorší. Máme dost svých starostí. Snad je to i pocit bezmoci. Co zmožu já, obyčejný člověk?

K lidské výbavě našťastí patří i schopnost vcítit se do prožitků druhého, představit si sebe na jeho místě. Tomu se říká empatie.

Nedávno se u občanů naší republiky tato empatie projevila jako aktuální pomoc lidem z oblastí, které byly postiženy ničivou vlnou tsunami. V krátké době se nasbírala úctyhodná částka peněz. Sledování katastrofy takřka v přímém přenosu, výpovědi našich turistů o prožité hrůze pomohly našim představám o tom, jak jim co nejrychleji a nejučinněji pomoci.

Někteří lidé jsou schopni nenápadných a dlouhodobých projevů empatie. Počítají třeba s částí svého rodinného rozpočtu na pomoc dítěti z Ukrajiny či pomáhají postiženým tím, že dobrovolně pracují v nemocnicích, hospicích, v do-

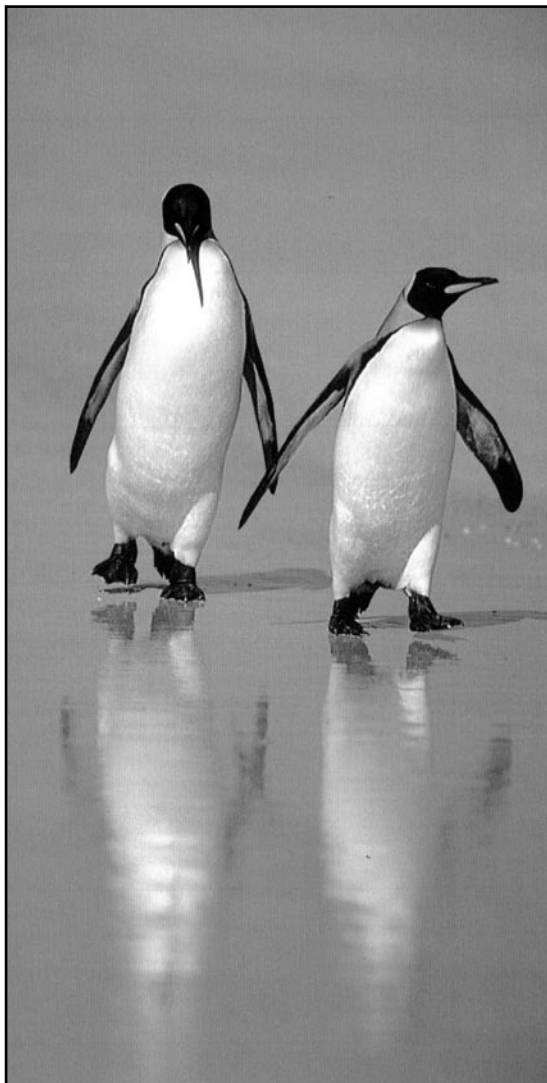
mácnostech starých lidí a podobně. Některé osloví i méně tragické příběhy. Dokáží rozeznat, co lidem ke spokojenému životu schází, a tedy kam mají zaměřit svou pomoc. O těchto lidech se tolik nepíše.

Informovanost je však velmi důležitá především pro získání dalších lidí pro tuto činnost, nejlépe asi příběhem o konkrétním člověku.

Pro další skupinu lidí – pracovníky sociálních zařízení je schopnost empatie nutným předpokladem pro výkon jejich povolání. Dobří pracovníci spojují odbornost a profesionalitu s přijetím, spoluúčastí a porozuměním klientovi. To je velmi těžké. Je možné porozumět každému? Dodržovat různé předpisy (hygiena, stravování atd.), a přitom neomezit právo klienta na vlastní rozhodování. To jsou problémy, o kterých hovoří pracovníci na svých schůzkách a supervizích. Také o tom je potřeba informovat veřejnost a především rodinné příslušníky klientů. Možná jasnými pravidly o právech a povinnostech klientů i pracovníků. Pohovory s klienty, s rodinou, dotazy na jejich přání a potřeby. Péči o vzdělávání pracovníků.

Empatie možná patří ke schopnostem člověka. Je jí však třeba vzbudit, dát prostor k jejímu projevení, oceňovat ji. Stejně jako i jiné lidské dovednosti.

Mgr. L. Benedíková

Příběh z naší každodenní praxe

V naší péči máme klienty, kteří za doby aktivní činnosti vykonávali rozmanité profese. Příběh, který popisují, je o paní, která byla baletkou, a z důvodu své velké lásky ke své bývalé profesi se nabídla, že bude naší zaměstnankyní učit tančit. Vždyť i lidová moudrost hovoří, že tanec léčí sedm nemocí.

Lekce probíhaly úspěšně ke spokojenosti obou stran. Nešlo jen o tanec, ale i o správné držení těla, správné dýchání a lekce společenského chování. Zkušenosti naši klientky obohatly jednu z našich pracovnic a obě ženy se po ukončení lekcí tance rozešly spokojené. Myslím, že se máme hodně co učit od moudrosti lidí dříve narozených.

M. Dostálová

Naši milí čtenáři,

jsem ráda, že se znovu můžu s vámi podělit o naše zážitky. Prožily jsme chvíle příjemné, veselé, ale i smutné. Na začátku prosince se některé naše štedré a láskyplné zaměstnankyně zúčastnily mikulášské besídky, klientky byly mile překvapeny a potěšeny. Vyrobity jsme si krásné vánoční ozdoby pro naše zařízení – malovaly jsme na sklo. Klientky se radovaly a obdivovaly krásné obrázky. K vánoční atmosféře přispěli malí hudebníci ze ZUŠ v Paskově, kteří zahráli a zazpívali koledy.

Ke sv. Veronice v Paskově – zařízení pro onkologicky nemocné – patří také umírání. Na poslední cestu jsme doprovodily čtyři naše klientky, které byly těžce nemocné a trpící. Chci poděkovat svým kolegyním, dobrovolníkům a dárčům za jejich úsilí, lásku, trpělivost a štedrost, které nám prokazují.

Modlíme se za naši vedoucí Elišku Lantovou a doufáme, že se nám brzy uzdraví a bude znovu plně elánu do práce.

T. Doležalová

Karnevalová zábava v CHD sv. Zdislavy

V domově sv. Zdislavy pro matky s dětmi jsme si také připomenuly masopustní dobu. Ne sice průvodem masek, ale karnevalem v maskách. Maminky vzaly tuto akci velice vážně a zodpovědně a již dlouho dopředu vymýšlely a připravovaly

masky pro své děti i pro sebe. Také společenskou místnost jsme měli krásně vyzdobenou vlastnoručně zhotovenými barevnými řetězy a lampiónky. Práce na kostýmech probíhaly tajně za zavřenými dveřmi, aby výsledný efekt byl co největším překvapením.

A maminky si daly opravdu záležet – setkaly se u nás Červená karkulka, Pipi punčochatá, odvážná školačka, divoká „pubertáčka“, kuchařka i uklízečka. Děti se zase proměnily v princezny všeho druhu a kluci se stali piráty, indiány, námořníky i zvířátky. Paní dobrovolnice Brigita byla hlavní organizátorkou celé akce, při níž nechyběly různé hry a soutěže. Děti byly nadšené, protože vyhrávaly sladké odměny, a v maminkách zase vypukl soutěživý duch a závodily jako o život.

Na závěr se podávalo malé pohoštění, které si mamky předem připravily. Všichni si smlsli a „vyřádným“ dětem se pak v noci určitě dobře spinkalo.

H. Jarolíková

„Jsme tady doma“

„Jsme tady doma“, říkají často naši klienti. Jak a pro naše klienty úplně vše, co mají. Ptáte se, je to jen prostá věta, ale pro nás znamená mnoho kdo má takovou odvahu říci něco takového? Jsme

to my, sestřičky a ošetřovatelky z nově vzniklého střediska sv. Alžběty II. Naše středisko se pomalu začalo plnit klienty od poloviny prosince loňského roku a my jsme měly radost z každého nově příchozího. Každé klientce (zatím žádného pána nemáme) se snažíme maximálně vyhovět ve všem. A že to mnohdy není právě jednoduché. Jedna má ráda sluníčko, druhá raději přítmi. Jedna se ráda dívá na televizi a druhá dává přednost tichu. Jedna je upovídáná, druhá málomluvná... A tak bychom mohly dlouho a dlouho pokračovat. Klientky jsme nakonec umístily po útulných dvoulůžkových pokojíčkách podle toho, jak nám je přiblížili jejich nejbližší příbuzní. Dnes můžeme snad říci, že se nám to povedlo.

A věřte, že je skutečně krásný a hřejivý pohled na dvě spolubydlící klientky, které svorně sedí za stolem, vzpomínají na své mládí a k tomu si vzájemně nabízejí své bonbónky. Všichni lidé říkají, že je krásné sledovat malé děti. Ano, je. Ale věřte, že pohled na šťastné a spokojené seniory dokáže člověku také vehnat slzy do očí.

My všechny máme ze spokojenosti klientek velkou radost a dodává nám to sílu a odvahu do další nelehké práce. Vždyť víme, že to skutečně stojí za to. A jak to již bylo řečeno v nejedné pohádce, že ten, kdo tomu nevěří, ať tam rychle běží. Tak i my si tímto dovolujeme Vás pozvat na návštěvu našeho střediska, abyste věděli, kdo všechno u nás může říci tu již zmíněnou větu: „Jsme tady doma.“

J. Monsportová

V Senior klubu máme i básničku!

Neviditelné plody

Rozkvetlá lípa, národní náš strom milovaný
s mnoha kořeny zasluhuje tvůj obdiv.
Plody lípy, květy žluté voní do daleka,
krásné jsou a léčivé, hodně jich lípa má.

Stojíš v úžasu! Dlaně rozložené máš
a na nich své plody nevonící nevnímáš.
Ani o nich nikdy nevíš. Plody na rukou neviditelné jsou,
jejich vůně však až k srdci sahá.

Tuto pomoc dobra i Charita má ráda.
Netrap se, že neviditelné jsou skutky tvé,
když dlaněmi nemocného hladiš nebo jinak pomáháš
v srdci zápis máš.
Kořeny dobra každý potřebný pozná.

Nevidíš plody své, necitíš vůni jejich.
Kořeny v srdci však mají různobarevné plody.
Díky, díky za ně, mili...
Silně do dále k dalším kořenům voní!

Zdenka Kovaříková
Senior klub Charity Ostrava

V dnešním rozhovoru jsem oslovil Petra Bernadyho, vedoucího azylového Domu sv. Františka. Když jsem rozhovor plánoval, netušil jsem, že jej budu dělat v počasí, které je pro lidi bez domova tak obtížné.

Pane Bernady, můžete čtenářům říci několik informací o sobě?

Jsem rodilý Ostravák, narodil jsem se v roce 1953 ve Vitkovcích. Roku 1959 jsme se přestěhovali do nového bytu v Porubě, kde jsem prožil své dětství a celá léta do dospělosti. Před vojnou jsem pracoval ve Vitkovcích, na vojně ze mě udělali dokonce důstojníka a po vojně jsem pracoval jako mistr v TESLE v Ostravě-Zábřehu. Později jsem odešel na výpočetní středisko do Povodí Odry, kde jsem byl asi 10 let. To byla doba ještě velkých počítačů, ne těch osobních, jako v dnešní době. Nějakou dobu jsem pracoval také na výpočetním středisku v KÚNZ.

Jak jste se dostal k práci v Charitě?

Ve svém životě jsem se dostal do krizové situace, dokonce jsem byl i bez zaměstnání, a při jejím řešení jsem vlastně začínal od samého začátku. V této souvislosti se začaly měnit i mé životní názory, byl jsem totiž jednoznačně zaměřený materialisticky. Seznámil jsem se s různými lidmi, mezi nimi i věřícími. Vedli jsme různé diskuse, i polemické, začal jsem také číst různé knihy a po čase jsem si uvědomil, že věřím. Dostal jsem se do kontaktu s některými kněžími, začal jsem docházet na faru v Mariánských Horách k otci Ivanovi Fišaroví, pomáhal jsem tam s malou scholichkou a podobně. Tam jsem se dověděl o existenci charity. Do charity jsem byl přijat na projekt Asimilace uprchlíků, který se v roce 1992 pod garanci Ministerstva rozjížděl. Projekt trval jeden rok. Další rok jsem pracoval v Paskově v rámci přípravy běžného provozu dnešního Domu sv. Veroniky. Počátkem roku 1994 mi tehdejší ředitel pan Josef Korbela nabídl funkci vedoucího v domě sv. Františka – azylovém zařízení pro lidi bez domova, takže jsem se podílel na jeho zprovoznění od samého začátku. A jsem zde dosud.

Mohl byste čtenářům Čtvrtletníku říci nějaké aktuální informace o své nynější práci?

Současná práce je poznamenána novými impulzy, které vedou v několika posledních letech k rozšiřování naší známé dřívější činnosti. Koncem roku 2002 jsme začali provozovat Nový prostor. Jeden rok jsme tuto službu realizovali společně s občanským sdružením Nový prostor a po roce jsme ji začali provozovat sami. Počet prodejců se pohybuje mezi deseti až dvaceti. Od listopadu 2004 jsme rozjeli v součinnosti s Mgr. Vojtěchem Vlčkem, Michalem Tvrdým a Ivo Křížkou projekt „Terénní služba“. Od 17 do 21 hodin se provádí akutní pomoc lidem žijícím na ulici, protože z nejrůznějších důvodů nejsou schopni nebo nechtějí vyhledat pomoc v azylových domech. Otec Bogdan Stepieň, farář v Ostravě-Prívozu, nám dal k dispozici garáž, v níž těmto lidem poskytneme horkou polévku, chléb se sádlem a horký čaj. Některým z nich tato podaná ruka časem pomůže najít cestu do azylového domu. Nabízí se jim i další pomoc, například doprovod

při vyřizování různých administrativních záležitostí – doklady, státní občanství, řešení zdravotních problémů apod. Máme již zaregistrovaných cca 200 lidí. Mimořádnou akcí byla Štědrovečerní večeře. Jsem sice vedoucí toho projektu, ale jeho praktickou realizaci zajišťují výše jmenovaní a je třeba před nimi smeknout. Sami by to nezvládli, mají dobrovolné pomocníky z řad svých známých – většinou studentů. Pomáhají také klienti z Nové šance vedené Petrem Novákem a také někteří klienti z našeho azylového domu, takže tato akce má i tento pozitivní dopad. Jistě bychom uvítali další dobrovolníky. Tento systém bude fungovat do března a pak uvidíme, co dále. Terénní služba byla podpořena z rozpočtu Statutárního města Ostravy, podali jsme také žádost na Evropskou unii. Potřebujeme také nové prostory, protože garáž se bude bourat. Prostory jsme již našli, jsme před uzavřením dohody, smlouvu máme podepsat do konce února. Z našeho pohledu se jedná o prostory, které dokonale splní naše představy a požadavky, takže bude možno tuto činnost i dále rozvíjet.

Za rozhovor děkuje M. Machálek

DOBŘÉ ZPRÁVY

Na začátku roku ožila zvláště obec vědecká: planeta Titan prozradí svá tajemství! Lidé dokázali už i to – dostali se tam se svou kosmickou lodí. Dne 14. 1. 2005 se dostaly na naši zem první fotografie. Již po prvních analýzách se vědci domnívají, že na Titanu proudí tekutina. Vzápětí obíhá svět další skvělá zpráva. Jsou tam i ledové balvany. Povrch planety je světle oranžový. Ovšem koncem ledna se vyjádřil odborník z akademie věd, že nevěří, že se na Titanu podaří najít život. Pesimistické!

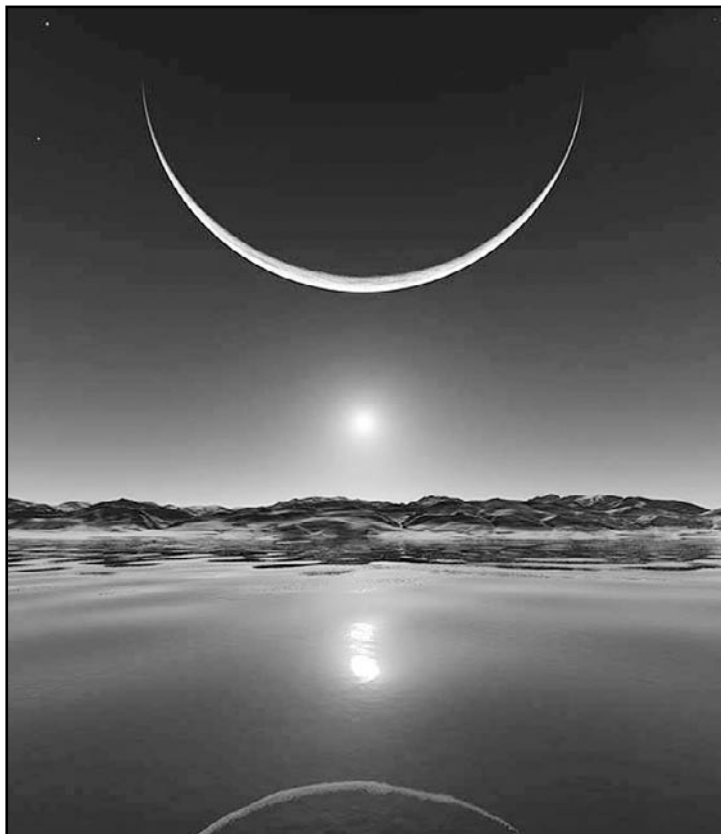
Do konce března lze také podat žádost na úřad práce v rámci grantového schématu „Podpora aktivní politiky zaměstnanosti“. To už není z Titanu, ale z naší země, ba z našeho kraje. Praktické!

No a do třetice: mladoboleslavská Škodovka dne 25. 2. 2005 zveřejnila první údaje a fotografii designérské studie malého terénního vozu Yeti. Skvělé!

A tak to máme: kosmos, pracák, auťák... člověk, člověk, člověk... No... takové!

Kdysi vcelku dávno: „...vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouchajte mě pozorně: Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí – vždyť je teprve devět hodin ráno. Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóela. Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky... BŮH HO VZŘÍSL, VYTRHL JEJ Z BOLESTI SMRTI!“

Tak i to se nám zjara vždy připomene. Je to vleetné, praktické, radostné? K vědám o kosmu hledím s úctou. Zprávy dotýkající se každodenního života posuzuji prakticky a novinky ze světa moto-

rů ve mně rozeznávají strunu fandovství. Ta Petrova zpráva vyvolává asi tak trochu vše najednou. Ovšemže se to nedá porovnávat. Spíše přístupme ke zprávě velikonoční třeba jako Jan Čep, jež na prožité svátky ve víře vzpomíná takto: „Klečeli jsme včera a předevěřem před hrobem Toho, který blahoslavlil za svého života pokojné a lkající a ty, kteří trpí pro spravedlnost, který četl v lidských srdcích... Klečeli jsme u hrobu Toho, který o sobě také řekl: já jsem cesta, pravda a život. Od nedělního rána je tento hrob prázdný, a několik věrných si vypravuje, že Pán je živ. Cesta byla otevřena, ale zbývá ji ještě projít. Tragika lidského osudu nemohla být rozřešena jinak než tím velkopátečním odpolednem na Kalvárii. V životě každého z nás ční tento lysý pahrbek, na kterém zápasí zoufalství s nadějí. Kež můžeme být všichni účastníky slova: Pokoj vám!“

k.u.f.a.

BLAHOPŘEJEME

V období ledna až března letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

Gelnarová Inge
Havrlantová Ilona
Janalík Josef
Kosecová Pavlína
Kupková Ivanka
Bc. Pekárková Kateřina
Stoklasová Martina

Dostálová Marta
Lomozníková Eliška
Matěj Petr
Pěčonková Ludmila
Nejedlá Jana
Sekerová Nataša

*„S lidmi je to jako s horami – teprve zblízka
vidíme jejich skutečnou velikost.“*

aforismus

**Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních
i životních úspěchů a Božího požehnání.**

*„Vytvářet pokoj, být tichý, nitro naplnit mlčením,
cítit puls vlastního srdce.“*

Phil Bosmans (Nezapomeň na radost)

**Požehnané Velikonoce všem čtenářům Čtvrtletníku přeje
redakční rada**

ADOR CZ s.r.o.

www.ador.cz

sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu.

Registrace: MK ČR E 14375

Zodpovědná osoba: Helena Breníková

tel.: 596 621 094, 596 787 691

e-mail: helena.brenikova@caritas.cz,

náklad 1000 výtisků, neprodejné

**SPONZOR
INTERNETU**

